

Danielin kirja - Numero yhdeksänkymmentäkaksi

Profetian paljastaminen: Danielin kuuden viimeisen jakeen kolminkertainen sovellus ja kolmannen enkelin edistynvä valo

Jeff Pippenger
2024-02-25

Milleriläisessä liikkeessä tiedon lisääntyminen avattiin sineteistään, ja se koetteli ensisijaisesti, vaikkei yksinomaan, Yhdysvaltojen tunnustautuvia protestantteja. Sardes, seurakunta, joka oli tullut ulos paavillisen ylivallan pimeydestä, johdatettiin evankeliumin täydempään ymmärtämiseen, jonka tuli tulla ilmoitetuksi, kun taivaallinen pyhäkkö avattiin taivaassa. Kolmannen enkelin liikkeessä tiedon lisääntyminen avattiin sineteistään 11. syyskuuta 2001, ja se koetteli laodikealaista adventismia kaikkialla maailmassa. Tästä syystä Danielin kirjan yhdenentoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa esitetty totuus, joka on tiedon lisääntymisen lähde, kohtasi vastustusta laodikealaisessa adventismissa.

Harvat uskolliset rakentajat oikealla perustuksella (1. Korinttolaiskirje 3:10, 11) olivat neuvottomia ja estyneitä, kun väärän opin roskat tukkivat työtä. Nehemian päivinä Jerusalemin muurilla rakentaneiden tavoin jotkut olivat valmiit sanomaan: ”Taakankantajien voima on heikentynyt, ja rojua on paljon, niin ettemme kykene rakentamaan.” Nehemia 4:10. Uupuneina jatkuvasta taistelusta vainoa, petosta, vääryyttä ja jokaista muuta estettä vastaan, minkä Saatana saattoi keksiä heidän edistymisensä ehkäisemiseksi, jotkut niistä, jotka olivat olleet uskollisia rakentajia, masentuivat; ja rauhan sekä omaisuutensa ja henkensä turvan vuoksi he kääntyivät pois oikealta perustukselta. Toiset taas, vihollistensa vastustuksesta lannistumatta, julistivat pelottomasti: ”Älkää peljätkö heitä; muistakaa Herraa, joka on suuri ja peljättävä” (jae 14); ja he jatkoivat työtä, kukin miekka kupeelleen vyötettynä. Efesolaiskirje 6:17.

“Sama vihan ja totuuden vastustamisen henki on innoittanut Jumalan vihollisia kaikkina aikakausina, ja samaa valppautta ja uskollisuutta on vaadittu Hänen palvelijoiltaan. Kristuksen sanat ensimmäisille opetuslapsille soveltuvat Hänen seuraajiinsa ajan loppuun asti: ‘Minkä minä sanon teille, sen minä sanon kaikille: valvokaa.’ Mark. 13:37.” Suuri taistelu, s. 56.

Danielin viimeisten kuuden jakeen sanoman esittäminen alkoi Laodikean adventismin omavaraisia palvelutyömuotoja edustavien palvelutehtävien piirissä, ja ajan myötä se joutui sen jälkeen vastakkain Laodikean adventismin kuuluisien teologiiden (oppineiden) kanssa. Aseet, joita käytettiin sanoman saattamiseksi epäluotettavaksi, tuottivat poikkeuksetta suurempaa valoa ja selkeyttä niihin jakeisiin, jotka olivat tarkastelun ja hyökkäyksen kohteina. Nuo hyökkäykset johtivat lopulta profeetallisiin ymmärryksiin, joita ei ollut aiemmin tunnistettu, mutta jotka sittemmin vahvistettiin ja havaittiin osaksi kolmannen enkelin etenevää valoa.

Millerilaiset tunnistivat ainoastaan neljä Raamatun profetian valtakuntaa, mutta pian vuoden 1844 jälkeen ymmärrettiin, että Yhdysvallat oli Ilmestyskirjan kolmattatoista luvussa kuvattu maasta

nouseva peto, ja tämä ymmärrys selvensi, ettei paavius ollut pelkästään osa Rooman valtakuntaa, vaan se oli tosiasiaa Raamatun profetian viides valtakunta.

Suuren tulipunaisen lohikäärmeen, leopardin kaltaisen pedon ja karitsan kaltaisin sarvin varustetun pedon vertauskuvien kautta Johannekselle esitettiin ne maalliset hallitusvallat, jotka erityisesti ryhtyisivät polkemaan Jumalan lakia ja vainoamaan Hänen kansaansa. Sota jatkuu ajan loppuun asti. Jumalan kansa, jota kuvattiin pyhällä vaimolla ja hänen lapsillaan, esitettiin olevan suuresti vähemmistönä. Viimeisinä päivinä oli olemassa enää vain jäännös. Näistä Johannes puhuu sanoen, että he ovat niitä, ”jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen Kristuksen todistus”.

“Pakanallisuuden kautta ja sitten paavinvallan kautta Saatana käytti valtaansa monien vuosisatojen ajan pyrkien pyyhkimään maan päältä pois Jumalan uskolliset todistajat. Pakanoita ja papisteja johti sama lohikäärmeen henki. Ne erosivat toisistaan ainoastaan siinä, että paavinvallasta, joka tekeytyi palvelevansa Jumalaa, tuli vaarallisempi ja julmempi vihollinen. Roomalaiskatolisuuden välityksellä Saatana otti maailman vangikseen. Jumalan nimikristillinen kirkko temmattiin mukaan tähän eksytykseen, ja yli tuhannen vuoden ajan Jumalan kansa kärsi lohikäärmeen vihasta. Ja kun paavinvallalta, sen voima riistettynä, pakotettiin luopumaan vainosta, Johannes näki uuden vallan nousevan toistamaan lohikäärmeen ääntä ja jatkamaan samaa julmaa ja jumalanpilkkavaa työtä. Tätä valtaa, viimeistä, joka on käyvä sotaa kirkkoa ja Jumalan lakia vastaan, vertauskuvasi peto, jolla oli karitsan kaltaiset sarvet.”

”Mutta profeetallisen kynän ankara piirto paljastaa muutoksen tässä rauhallisessa näkymässä. Peto, jolla on karitsan kaltaiset sarvet, puhuu lohikäärmeen äänellä ja ’käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa tämän nähden’. Profetia julistaa, että se sanoo maan asukkaille, että heidän tulee tehdä pedolle kuva, ja että ”se saattaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa; eikä kukaan voi ostaa tai myydä muu kuin se, jossa on merkki tai pedon nimi tai hänen nimensä luku.” Näin protestantismi seuraa paavikunnan askelissa.” Signs of the Times, 1. marraskuuta 1899.

Kun Danielin yhdentoista luvun kuusi viimeistä jaetta avattiin sinetistä, ymmärrettiin, että koko noissa kuudessa jakeessa kuvattu tapahtumasarja käsitteli niiden kolmen vallan keskinäisiä suhteita, jotka sisar White oli juuri tunnistanut nimillä ”pakanuus”, ”paavius” ja ”protestantismi”. Vihollinen väitti, että neljänneksikymmenennen ensimmäisen jakeen ”ihana maa” oli joko protestantismin tai seitsemännen päivän adventtikirkon vertauskuva, mutta ”ihana maa” on Yhdysvallat, ja neljännessäkymmenennessä ensimmäisessä jakeessa pohjoisen kuningas (paavius) valloittaa Yhdysvallat pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Saatanallinen harha, joka määrittelee ”ihanan maan” joksikin muuksi kuin Yhdysvalloiksi, on tarkoitettu estämään miehiä ja naisia tunnistamasta, että seuraava profeetallinen tapahtuma Neuvostoliiton romahduksen jälkeen vuonna 1989, Danielin yhdentoista luvun kuuden viimeisen jakeen kuvaamalla ajanjaksolla, on pian tuleva sunnuntailaki.

Seitsemännen päivän adventisteille tämä merkitsee, että jae neljäkymmentäyksi osoittaa Jumalan seurakunnan armonaikaa päättyvän, ja viimeinen asia, jonka laodikealainen adventismi haluaa

kuulla, on se, että heidän armonaikansa on loppumassa! Herra johti todistelun siihen pisteeseen, että tunnustettiin, että kun pakanallinen Rooma otti maailman hallintaansa Actiumin taistelussa vuonna 31 eKr., sen täytyi ensin kukistaa kolme maantieteellistä valtaa, kuten Danielin kirjan kahdeksannessa luvussa esitetään.

Ja yhdestä niistä kasvoi esiin pieni sarvi, joka tuli ylen suureksi etelää kohti ja itää kohti ja ihanaa maata kohti. Daniel 8:9.

Oli vakiintunut tosiasia, että ”etelä”, ”itä” ja ”ihana maa” edustivat niitä kolmea maantieteellistä aluetta, jotka pakanallinen Rooma otti hallintaansa noustessaan maan valtaistuimelle Raamatun profetian neljäntenä valtakuntana. Tähän tosiasiaan liittyi myös se, että paavillisen Rooman tuli niin ikään voittaa kolme maantieteellistä valtaa noustessaan maan valtaistuimelle Raamatun profetian viidentenä valtakuntana, kuten Danielin seitsemännessä luvussa esitetään.

Minä tarkastelin sarvia, ja katso, niiden keskeltä nousi vielä toinen, pieni sarvi, jonka edestä kolme ensimmäisistä sarvista temmattiin juurineen pois; ja katso, tässä sarvessa oli silmät niin kuin ihmisen silmät ja suu, joka puhui suuria sanoja. Daniel 7:8.

Kiistassa, joka käytiin neljänkymmenennen ensimmäisen jakeen ”ihanan maan” ympärillä, Herra osoitti, että profetiassa oli Rooman kolme ilmenemismuotoa. Pakanallinen Rooma, jota seurasi paavillinen Rooma, ja sitten oli viimeisten päivien Rooma, jota kutsuimme ”nykyaikaiseksi Roomaksi”. Kahden lujan ja vakiintuneen profetian totuuden perusteella — ensinnäkin sen, että Jumala ei koskaan muutu, ja toisaalta sen, että totuus vahvistetaan kahden todistajan todistuksella — päätelimme horjumatta, että Danielin kirjan yhdennentoista luvun kuuden viimeisen jakeen kolme estettä pohjoisen kuninkaalle täytyi edustaa kolmea nykyaikaista maantieteellistä valtaa.

Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti. Heprealaiskirje 13:8.

Ja teidän laissannekin on kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on pätevä. Joh. 8:17.

Tämä havainto vahvisti sen, mitä olimme jo päätelleet, sillä olimme tunnistanee ”ihanan maan” maantieteelliseksi vallaksi (Yhdysvallat) ja torjuneet mielettömän ajatuksen, että se edustaisi seurakuntaa, joka on hengellinen valta. Muodostimme tämän kannan sen vakaumuksen pohjalta, joka on aina vahvistunut, ettei Jumalan sanassa ole sattumanvaraisuuksia. Monien todistajien perusteella on selvää, että Jumalan seurakunta viimeisinä päivinä on vuori.

Ja tapahtuu viimeisinä päivinä, että Herran huoneen vuori vahvistetaan vuorten huipuksi, ja se korotetaan kukkuloita ylemmäksi; ja kaikki kansakunnat virtaavat sen tykö. Ja monet kansat lähtevät ja sanovat: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, niin hän opettaa meille teitänsä, ja me vaellamme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, ja Herran sana Jerusalemissa. Jesaja 2:2, 3.

Ne, jotka esittivät, että ”ihana maa” on seurakunta, ja useimmiten he väittivät sen olevan seitsemännen päivän adventistikirkko, tekivät niin siksi, että Daniel määrittelee maan ”ihanaksi”, ja heidän pinnallinen päättelynsä johti siihen päätelmään, että koska jakeen neljäkymmentäviisi ”ihana pyhä vuori” on aivan varmasti Jumalan viimeisten päivien seurakunta, niin myös ”ihanan maan” täytyy olla seurakunta. Onhan niissä kummassakin adjektiivi ”ihana”.

Jumalan sanassa ei ole virheitä, ja kun Daniel käyttää sanaa ”maa” yhdessä sanan ”ihana” kanssa ja neljä jaetta myöhemmin sanaa ”pyhä vuori” yhdessä sanan ”ihana” kanssa, Daniel osoitti tarkoituksellisen eron maan ja vuoren välillä. Kirjaimellinen ihana maa on Juuda, ja Jerusalemin kaupungissa Jumalan temppeli rakennettiin. Jerusalem, eli temppeli, voidaan ymmärtää Jumalan seurakuntana, mutta alue, jolla Jerusalem sijaitsee, on Juudan maa. Monet totuudet vahvistuivat tiedon lisääntyessä kolmannen enkelin etenevässä valossa, mutta tässä me yksinkertaisesti esitämme profetian taustan, joka osoittaa Rooman kolme ilmenemismuotoa.

Kun havaitsimme, että pakanallinen Rooma ja paavillinen Rooma antoivat kaksi todistajaa, jotka vahvistivat nykyisen Rooman profeetalliset tuntomerkit, tunnistimme tulkintaperiaatteen, jota kutsuin ”profetian kolminkertaiseksi sovellukseksi”. Oli muitakin, jotka olivat käyttäneet samankaltaisia ajatuksia tiettyjen profetioiden kolminkertaisesta toistumisesta, mutta se määritelmä, jonka opimme tunnistamaan, on se määritelmä, jota käytämme edelleen. On merkittävää ymmärtää, että profeetallinen sääntö profetian kolminkertaisesta sovelluksesta, jota Future for America niin usein soveltaa, oivallettiin Danielin yhdentoista luvun kuuden viimeisen jakeen tarkastelun yhteydessä, mutta yhtä merkittävää on se, että tämä tarkastelu johti ensimmäiseen oivallukseen siitä, että profetian kolminkertainen sovellus koski Roomaa. Milleriläisessä historiassa yksi kiistakysymyksistä oli, oliko Antiokhos Epifanes Danielin kansan ”väkivaltaiset”, vai olivatko ”väkivaltaiset” Rooma, niin kuin milleriläiset ymmärsivät. Syy siihen, miksi tämä on merkittävää, on se, että Rooma, Danielin kansan ”väkivaltaisina”, on se, joka ”vahvistaisi näyn” Danielin yhdentoista luvun jakeessa neljätöistä.

Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he lankeavat. Daniel 11:14.

Ensimmäinen kerta, jolloin ymmärsimme profetian kolminkertaisen sovelluksen, tunnistettiin siitä, että Raamatun profetiassa on kolme Rooman ilmenemismuotoa. Rooma vahvisti näyn kolmannen enkelin etenevästä valosta, niin kuin se teki myös milleriläisessä historiassa. Milleriläisessä historiassa juuri se ymmärrys, että pakanaisuus ja paavius olivat ne vallat, jotka tallasivat maahan pyhäkön ja joukon, muodostui totuuden viitekehyykseksi, jonka varaan Miller rakensi ”kaikki” profeetalliset ymmärryksensä. Danielin kirjan yhdestoista luvun kuusi viimeistä jaetta vahvistivat totuuden viitekehyyksen, jonka varaan Future for America on rakentanut kaikki profeetalliset sovelluksensa. Tuo viitekehys on lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolme hävittävää valtaa, jotka johtavat maailman Harmagedoniin.

Tuo viitekehys perustuu sen tunnustamiseen, että pakanallinen Rooma ja sitä seurannut paavillinen Rooma muodostavat kaksi todistajaa, jotka vahvistavat nykyajan Rooman, ja että nykyajan Rooma on spiritismin lohikäärmeen (Yhdistyneet kansakunnat), katolilaisuuden pedon (paavius) ja luopioprotestantismin väärän profeetan (Yhdysvallat) kolminkertainen liitto. Tätä viitekehystä me kutsumme profetian kolminkertaiseksi sovellukseksi. Seuraavissa artikkeleissa käsittelemme niitä profetian erilaisia kolminkertaisia sovelluksia, jotka on tunnistettu ja jotka muodostavat kolmen enkelin etenevän valon viitekehyyksen.

Tarkastelemme Rooman kolmen ilmenemismuodon kolminkertaista sovellutusta, jotka yksilöivät nykyajan Rooman poliittisen ja uskonnollisen rakenteen, jota sisar White kutsui kirkkovallaksi ja valtiovallaksi. Tuo rakenne tunnistetaan kokoamalla yhteen pakanallisen Rooman profeetalliset tunnusmerkit ja paavillisen Rooman profeetalliset tunnusmerkit, jotta nykyajan Rooman tunnusmerkit voitaisiin yksilöidä ja vahvistaa.

Tarkastelemme Babylonin kolmen ilmenemismuodon kolminkertaista sovellusta, sellaisina kuin ne ilmenevät Nimrodissa, Nebukadnessarissa ja Belsassarissa; ne osoittavat synnin ihmisen ylpeyden, hänen, joka istuu Jumalan temppelissä julistaen olevansa Jumala, jonka Jesaja tunnisti ”ylpeäksi assyrialaiseksi”. Paavillinen ylimielisyys, joka on Raamatun profetian aihe, tunnistetaan yhdistämällä Baabelin profeetalliset tuntomerkit Babylonin profeetallisiin tuntomerkkeihin, jotta nykyajan Babylonin ominaispiirteet voitaisiin tunnistaa ja vahvistaa.

Tarkastelemme Eliaa kolmen ilmenemismuodon kolminkertaista sovellusta, sellaisena kuin niitä edustavat Elia ja Johannes Kastaja, jotka yksilöivät ”äänen, joka huutaa erämaassa” viimeisinä päivinä. Ääni, joka huutaa erämaassa viimeisinä päivinä, edustaa tiettyä vartijaa, joka on liike, ja yksilöi kaksinkertaisen todistuksen liikkeessä, jolla on samankaltainen alku ja loppu. Meille ilmoitetaan, ettei voi olla kolmatta enkeliä ilman ensimmäistä ja toista, joten yhdellä tasolla on mahdotonta erottaa ensimmäisen enkelin liikettä kolmannen enkelin liikkeestä, ja kumpaakin liikettä edustaa vartija, jota Elia ja Johannes Kastaja esikuvallisesti kuvasivat.

”Kynällä ja äänellä meidän tulee julistaa sanomaa, osoittaen niiden järjestys sekä niiden profetioiden sovellutus, jotka johtavat meidät kolmannen enkelin sanomaan. Kolmatta ei voi olla ilman ensimmäistä ja toista. Nämä sanomat meidän tulee antaa maailmalle julkaisuissa ja puheissa, osoittaen profeetallisen historian kulussa ne asiat, jotka ovat olleet, ja ne, jotka tulevat olemaan.” Selected Messages, kirja 2, 105.

Tarkastelemme tien valmistavan sanansaattajan kolmen ilmestymisen kolminkertaista sovellusta, jotka valmistavat tietä liiton Sanansaattajalle, jotta hän äkisti tulisi temppeliinsä, kuten Johannes Kastaja ja William Miller edustavat. Viimeinen vartija on profetian aihe, joka tunnistetaan yhdistämällä Johannes Kastajan ja William Millerin profeetalliset tuntomerkit, jotta voidaan yksilöidä Malakian kolmannen luvun lopullinen täyttymys.

Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni; ja Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, liiton enkeli, jota te halajatte: katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Malakia 3:1.

Tarkastelemme islamin kolmen ilmenemismuodon kolminkertaista sovellusta, sellaisina kuin ne esitetään Ilmestyskirjan kahdeksannen ja yhdeksannen luvun ensimmäisen ja toisen voihuodon islamia koskevissa profeetallisissa tunnusmerkeissä, jotka yksilöivät Ilmestyskirjan kymmenennessä ja yhdennessätoista luvussa mainitun kolmannen voihuodon islamia koskevat profeetalliset tunnusmerkit.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.

“Älkää antako kenenkään olla aivonne puolestanne, älkää antako kenenkään tehdä ajatteluanne, tutkimistanne ja rukoilemistanne. Tämä on se ohje, joka meidän tulee tänään painaa sydämeemme. Monet teistä ovat vakuuttuneita siitä, että Jumalan valtakunnan ja Jeesuksen Kristuksen kallisarvoinen aarre on siinä Raamatussa, jota pidätte kädessänne. Tiedätte, ettei mitään maallista aarretta saavuteta ilman uutteraa ponnistelua. Miksi siis odottaisitte ymmärtävänne Jumalan sanan aarteet tutkimatta ahkerasti Kirjoituksia?”

”Raamatun lukeminen on sopivaa ja oikein; mutta velvollisuutenne ei pääty siihen, sillä teidän tulee itse tutkia sen sivuja. Jumalan tuntemusta ei saavuteta ilman mielen ponnistusta, ilman rukousta viisauden saamiseksi, jotta voisitte erottaa totuuden puhtaasta jyvistä ne akanat, joilla ihmiset ja Saatana ovat vääristelleet totuuden oppeja. Saatana ja hänen yhteenliittymänsä inhimillisten toimijoiden kanssa ovat pyrkineet sekoittamaan erehdyksen akanat totuuden vehnään. Meidän tulee uutterasti etsiä kätkeytyä aarretta ja anoa viisautta taivaasta voidaksemme erottaa inhimilliset keksinnöt jumalallisista käskyistä. Pyhä Henki auttaa etsijää löytämään ne suuret ja kalliit totuudet, jotka liittyvät lunastussuunnitelmaan. Tahdon painaa kaikkien mieleen sen tosiasian, ettei Raamatun satunnainen lukeminen riitä. Meidän on tutkittava, ja tämä merkitsee kaiken sen tekemistä, mitä sana sisältää. Niin kuin kaivosmies innokkaasti tutkii maata löytääkseen sen kultasuonet, samoin teidän tulee tutkia Jumalan sanaa löytääksenne sen kätketyn aarteen, jota Saatana on niin kauan pyrkinyt kätkemään ihmiseltä. Herra sanoo: ’Jos joku tahtoo tehdä Hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta.’ Joh. 7:17.” Fundamentals of Christian Education, 307.